MUSCIPULA:

SIVE

Cambro-muo-maxia.

Apud LONDINI,

Anno Domini. 1709.

MUSCIPULA:

SIVE

CYNOMYIO-MUSO-MACHIA.

Apud LONDINI:

Anno Domini. 1709.

MUSCIPULA:

SIVE

Cambro-muo-maxia.

Monticolam Britonem, qui primus vincula Muri
Finxit, & exiguum cohibebat carcere furem,
Lethalesque dolos & inextricabile fatum
Musa, refer: Tu, Phœbe potens (nam te quoque quondam
Muribus infestum dixerunt Sminthea vates)
Sis præsens: & tot Cambrorum montibus unum
Parnassum excipiens, saveas dum pingere versu
Res tenues, humilique juvat colludere Musa.
Mus inimicum animal, prædari & vivere rapto
Suetum impune diu spolii qua innata cupido
Jusserat, erravit: sceleratam exercuit artem
Impune, & saliens hinc illinc cuncta maligno
Corrupit dente, & patina male lusit in omni.
Nil erat intactum, sed ubique domesticus hostis
Assiduus conviva aderat: non mœnia furtis
Obstare, aut sese poterant defendere vectes
Robustæque fores: qua non data porta peredit
Ipse sibi introitum, dapibusque indulsit inemptis.
Pestis at hæc totum dum serpsit inulta per orbem,
Cambria præcipue flevit: quia caseus illic
Multus olet, quem Mus, non æque ac plurima, libat,
Aut leviter tentum arrodit, sed dente frequenti
Excavat, interiusque domos sibi scalpit edules.
Gens tota incensa est super his, rabiesque dolorque
Discruciant animos; frendent, juga summa pererrant,
Stare loco ignorant: nam Cambris prona furori
Corda dedit natura, & atroci pectora bile
Ferveſcunt; credas animos quoque sulphure tinctos.
Ergo jubente ira dignas cum sanguine pœnas
Sumere decretum est, sed qua ratione latronem
Tam cautum opprimerent, quo vindice furta repellant
Incertum: noque felis enim tui, Cambre, tueri

Limina

Limina, nec miſeris poterat ſuccurrere rebus.
Illa quidem varias poſuit circum ora cavernæ
Inſidias, tacitoque pede ad cava limina repens
Excubias egit, fruſtra; Mus nempe puſillo
Corpore ſecurus, tanto & præſtantior hoſte
Quo minor, intentum prædæ ſi forte videret
Limine cuſtodem, retro irruit, inque receſſus
Terga dedit curvos, atque invia felibus antra.
Inde caput metuens iterum proferre, nec auſus
Exeurſus tentare novos, dum caſtra moveret
Hoſtis: & omne aberat vigili cum fele periclum.
Cambria ſic olim (liceat componere Muri)
Victorem eluſit, cum jam, domito orbe, Britannos
Imperio adjecit Cæſar. Sic nempe receſſit
Ad latebras gens tota, & inexpugnabile vallum,
Montes. Sic ſua ſaxa inter, medioque ruinæ
Delituit tuta, & deſperans vincere, vinci
Noluit, hinc priſcos memorant longo ordine patres
Indomitaſque crepant terras, linguæque ſenectam.
Felinos igitur poſtquam Mus læpius ungues
Fugerat, & Britoni ſpes non erat inde ſalutis,
Concilium accitur, ſupremo in limine terræ,
Littus ad Heſperium, qua nunc Menevia plorat
Curtatos mitræ titulos, & nomen inane
Semiſepultæ urbis. Properant hinc inde frequentes
Patreſque procereſque & odorum ſulphure vulgus.
Tum ſenior, cui ſæpe ſuis in montibus hircus
Prolixam invidit barbam; cuique ora manuſque
Fœda incruſtavit ſcabies, ſic gutture rauco
Præcipitans balbas voces: non, inquit, aperto
De bello, ſed furto agitur; non exterus hoſtis,
At majus graviſque malum, nimis intimus hoſpes
Conſulit huc populum; dominabitur uſque tyrannus
Mus petulans? Vos ergo Patres venerabilis ordo,
Queis patriæ pretioſa ſalus, finite dolores
Conſilio noſtros, & ſi ſpes ulla ſuperſit,
Propitias adhibete manus: ſic Cadwaladeri
Dum clareſcat honos, veſtra hic quoque gloria vivet.
Dixit; & ante oculos fragmenta & mucida tollens
Fruſtula, reliquias muris, monumenta rapinæ,

Exacuit

Exacuit Cambrorum iram: jamque æmulus ardor
Vindictæ, tum laudis amor sub pectore patrum
Arsit, inauditam meditatur quisque ruinam
Muri, & Muscipulam fere parturit omne cerebrum.
At quidem ante alios notus cognomine Taffi
Et magis ingenio celebris, cui Wallia nunquam
Æqualem peperit, faber idem, idemque senator
Eximius, sic orsus erat; si gloria gentis
Caseus intereat, metuo ne tota colonum
Deficiat cœna & mensæ decus omne secundæ
Divitibus pereat: quoniam ergo Wallica virtus
Et teles nequeant superare hæc monstrula fabri
Dextera quid possit, quid machina parvo, dolique
Experiar: dolus an virtus quis in hoste requirit?
Talia jactantem circumstant undique fixis
Hærentes oculis, sperataque gaudia læto
Murmure certatim testantur; & unde salutem
Promissam expectent quærunt, ardentque doceri.
Ille caput scalpens (nam multum scalpere Cambris
Expedit) horrendum subrisit, & ora resolvens
Talia verba refert: cum fessus membra quieti
Hesterna sub nocte dedi, & sopor altus habebat
Lumina, Mus audax, sectatus opinor odores
Quos non concoctus stagranti halavit ab ore
Caseus, accessit furtim & compage solutis
Faucibus irrepsit; jamque ipsa in viscera lapsus
Ventris opes miseras spoliare, epulisque paravit
Luxuriare meis, tacitoque in gutture pasci.
Excussus subito somnis, sub dente latronem,
Dum resilire parat, prensi, arreptumque tenebam
Mordaci laqueo. Sic ergo carcere Murem
Posse capi doctus, cito parva ergastula, mecum
Hæc meditans, statui fabricare, animoque carenas
Effinxi tales, mihi quas suggesserat oris
Captivus. Mirum O! quali regit omnia lege
Dextra arcana Jovis! quam cæcis passibus errat
Causarum series! nobis Mus ipse salutem
Invitus dedit, & quos attulit ante dolores
Tollere jam docuit: neve hunc habuisse Magistrum
Vos pudeat Patres; fas est vel ab hoste doceri.

Hæc

Hæc ubi dicta, domum repetit, comitantur euntem
Plaudentes populi, atque benigna laboribus optant
Omina. Tum celeri sua quisque ad limina cursu
Nuncius it, Laribusque refert quæ munera Taffi
Ingenio speranda forent: dumque ordine narrant
Omnia, dumquæ Deis, ut tanta incepta secundent,
Vota ferunt; monitæ præsago pectore feles
Plus solito lusere, & (si fas credere famæ)
Sub manibus matrum saliere coagula Lactis.
Interea Taffi manibusque animoque Vicissim
Instat magno operi, & divina Palladis arte
Muscipulam ædificat; fit machina mira, novaque
Induitur vultus specie tragi-comica moles.
Quin age, si tibi Musa vacat, spectacula pandas
Infantas fabricæ, & percurrens singula, totam
Compagem expedias. Quadrati lamina ligni
Summum imumque tegit: filorum ferreus ordo
Munit utrumque latus, parvisque uti fulta columnis
Stat domus: introitus patet insidiosus, amicum
Muribus hospitium ostentans, sed desuper horret
Janua, perniciem meditans, tenuique ruina
Suspensa est filo: (usque adeo sua stamina parcæ
Dicunt Muri etiam & pendent fata omnia filo.)
Supremæ tabulæ media de parte bisulco
Vertice stat lignum erectum, cui parvula trabes
Transversim posita inseritur, justeque libratas
Utrinque extendit palmas, quarum altera quantum
Deprimitur, tantum annexam levat altera portam.
Interiore domo, per tecti exile foramen
Demissum pendet ferrum, quod mobile ludit
Huc illuc facili tactu: curvatur in hamum
Infima pars, escamque tenet; pars altera trabem
Extremam leviter premit, at dimittere rursus
Non dubitat minimum quamprimum senserit ictum.
His ita dispositis, pendentem protinus hamum
Induit insidiis Taffi, exitiosaque Muri
Ipta alimenta facit. Sed quo fragrantior esset
Caseus, & Mures invitet longius escam
Fatalem torret flammis, vimque addit odori.
Et jam nox memoranda aderat, cum fessa cubili

Membra

Membra levans Taffi, juxta pulvinar amicam
Muſcipulam ſtatuit, fidoque ſatellite tutus
Indulſit facili ſomno: gens improba Mures
Interea exiliunt læti, noctiſque ſilentis
Præſidio confiſi errant: tum naribus acer
Mus quidam, Dux eximius, Diis natus iniquis
Caſtra inimica petit, quo grato flamine toſtus
Caſeus allexit. Venienti prima reſiſtunt
Clathra, aditumque negant, ſed turpem ferre repulſam
Ille indignatus, munimina ferrea circum
Curſitat, & criſpat naſum, introitumque ſagaci
Explorat barba; jamque irremeabile limen
Ingreſſus, votique potens, triſtem arripit eſcam,
Exitiumque vorat lætus, potiturque ruina.
Taffi, exaudito ſtrepitu, quem pendula porta
Lapſa dedit, cubito erigitur thalamoque triumphans
Exilit, impatiens diſcendi quis novus hoſpes
Venerat. Interea furit intus ridiculus Mus,
Et fronte & pedibus pugnat, jamque intervallis
Clathrorum caput impingit, ferrumque fatigat
Dentibus inſanis. Sic olim in retia Marſus
Actus aper fremit horrendus, finuoſaque quaſſat
Vincula, ludibrium catulis: diffuſa per armos
It ſpuma, arrectæque horrent in pectore ſetæ.
Poſtera lux oritur, decurrunt montibus altis
Præcipites Cambri, nam cunctas venit ad aures
Res nova. Quippe Aſinus, ſolita gravitate remiſſa,
Et jam pigritiæ oblitus, laſcivior hædo
Aſcendit montem; qua rauco gutture Cambrum
Præconem ſimulans, ter diſtorto ore rudebat,
Ter ſonuit te, Taffi, & publica dixit amicis
Gaudia. Bubo etiam (Cambrorum dictus ab illo
Tempore Legatus) per compita ubique per urbes
Tota nocte errans, roſtrum ferale feneſtris
Stridulus impegit, cecinitque inſtantia Muris
Funera. Parturiunt montes, atque agmine denſo
Penbrochiæ multus ruit incola Merviniæque;
Quique tenent Bonium; & Mariduni mœnia vate
Inclyta Merlino; veniunt fœcunda Glamorgan
Quos alit, & Vagæ potor, rigiduſque colonus

Comerica

Gomerici montis. Tum circumstante corona
Illudit capto Taffi, iramque lacessens,
Nequicquam luctëris, ait, damnaberis aræ
Victima primæ meæ, memorique hæc limina tinges
Sanguine; spes nulla est, retro fugientibus obstant
Non exorandi postes; dabis, improbe, pœnas
Pro meritis, vitamque simul cum carcere linques.
Vix ea fatus erat, cum ludiera felis aprico
Culmine desiliit tecti, quo sæpe solebat
Cruribus extensis molli langueſcere luxu;
Aspicit instantem captivus, & erigit aures,
Gibbosoque riget tergo, nec limen apertum
Jam tentare audet, sed in ipso carcere solam
Spem libertatis ponens, sua vincula prensat,
Unguibus hamatis pedibusque tenacibus hæret;
Excutitur tamen, & felis rapidissima prædæ
Involat, ac frustra luctantem evadere fævo
Implicat amplexu, crudeliaque oscula figit.
Nulla datur requies, agili sinuamine caudæ
Gaudia testatur victrix, & flexile corpus
Lascivo versans saltu, modo corpore prono
Attente invigilat Muri; modo colla benignis
Unguiculis leviter palpans, mentitur amorem
Dum lacerare parat: varia sic arte incolam
Barbariem exercet, lepidaque tyrannide ludit.
At nugis tandem defessa, nec amplius iram
Dissimulans, acuit dentes, & more leonis
Impasti incumbit prædæ: jam pectore ab imo
Murmurat, & tremulos artus, & sparsa cruore
Viscera dilaniat. Plebs circumfusa cruorem
Invisum aspiciens, lætis clamoribus implent
Æthera, clamoresque Echo, Cambræ incola terræ,
Læta refert; resonant Plinlimmonis ardua moles
Et Brechin & Snowdon; vicina ad sidera fertur
Plausus, & ingenti strepit Offæ fossa tumultu.
Tu, Taffi, æternum vives, tua munera Cambri
Nunc etiam celebrant, quotiesque revolvitur annus
Te memorant: patrium gens tota tuetur honorem,
Et cingunt viridi redolentia tempora Porro.

FINIS.